

Motion till riksdagen 2009/10:Ju359

av Jessica Polfjärd och Staffan Anger (m)

Förbättringar för brottsoffer

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att även föräldrar till målsägande under 18 år ska kunna få ersättning för resor och förlorad arbetstid i samband med en rättegång.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att målsägande alltid ska få information om att de har rätt att få ta del av sin egen förundersökning, oberoende av om de har en advokat eller ej.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ett brottsoffer ska få professionell hjälp med att få ut sitt tilldömda skadestånd.

Motivering

När det gäller tingsrätternas behandling av brottsoffer finns det uppenbara brister i lagstiftningen. Brottsoffrets perspektiv verkar ha glömts bort när det gäller vissa aspekter av systemet.

När det gäller tilltalade och målsägande personer under 18 år kan den tilltalade personens föräldrar få ersättning för resor och förlorad arbetstid i samband med stöd under rättegången. Denna rätt till ersättning gäller inte i dagsläget för den målsägandes eller brottsoffrets föräldrar, vilket borde vara en självklarhet.

En målsägande får inte alltid information om att han/hon har rätt att ta del av sin egen förundersökning. Om han eller hon har en egen advokat begär denna ofta ut förundersökningen, men om så inte är fallet får inte alltid målsäganden reda på denna rätt. Därför borde det vara så att den målsägande oberoende av eventuella advokater alltid får information om denna rätt.

Ett brottsoffer borde få professionell hjälp med att få ut sitt tilldömda skadestånd och inte självt behöva begära skadestånd från gärningsmannen om

Fel! Okänt namn på

denna har tillgångar. Kronofogden får alla domar som inbegriper skadestånd, men som offer måste man ändå ansöka om att få ut det. Det ligger på offret att ansöka om verkställighet. Offret måste fylla i förövarens namn och dylikt och sedan skicka in informationen till Kronofogden. Om man har beviljats skadestånd borde man som sagt inte behöva ansöka om det igen. Det blir ett fall av dubbel byråkrati. Om brottsoffret har en advokat brukar denna (om det är en bra advokat) hjälpa till med att få ut skadestånd från förövaren. Men vissa advokater gör inte detta. Om offret endast har målsägandebiträde och inte advokat har inte målsägandebiträdet skyldighet att hjälpa offret efter en eventuell dom. När det inte finns några tillgångar hos förövaren får offret en rapport om detta och måste då fylla i ännu fler blanketter och ansöka till Brottsoffermyndigheten om att få ersättning för den kränkning som han eller hon har utsatts för. Vederbörande måste sedan fylla i nya blanketter, skicka in nya läkarintyg e.d. och gå igenom hela traumat på nytt. Brottsoffermyndigheten kan begära ut förundersökningen, men när det gäller mindre brott faller det ofta på offret att visa upp alla papper. Att dessa dokument och handlingar ska tas fram ligger hela tiden på brottsoffret. I Norge har man en kombination av BOJ och myndighetsutövning som hjälper offret med stöd och alla praktiska saker både före och efter eventuellt fallen dom. I Sverige måste brottsoffret kämpa och lida flera led. De måste kämpa för att få ut sin tilldömda rättighet. I Norge betalar en myndighet ut skadestånd till offren. Offret behöver inte befatta sig med att ordna detta. En liknande professionell assistans borde vi ha i Sverige.

Stockholm den 29 september 2009

Jessica Polfjärd (m)

Staffan Anger (m)